

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 273 af 4. juni 1970 om ferie (Folketingstidende 1969-70, sp. 565, 676, 6471 og 6760; tillæg C sp. 661) er senest bekendtgjort ved Arbejdsministeriets lovbekendtgørelse nr. 713 af 30. august 1995.

Som et resultat af forhandlingerne om finansloven for 1997 er det besluttet, at en del af renterne af FerieKontosystemet i 1997 anvendes til delvis dækning af den række af forbedringer for lønmodtagerne, som ligeledes er et resultat af disse forhandlinger. Beslutningen foreslås udmøntet ved at regulere tilgangen af midler til Feriefonden, således at den i 1997 ikke oppebærer hele renteafkastet af de indbetalte feriegodtgørelsesbeløb, idet 100 mill. kr. af renterne forlods indbetales til statskassen.

Som et led i finanslovforliget for 1996 blev det endvidere besluttet at iværksætte overvejelser om inddragelse af den del af den uhævede feriegodtgørelse, som vedrører personer, der har oppebåret arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og orlovsydelse i det pågældende ferieår. I løbet af 1996 er der foretaget undersøgelser, der viser, at ca. 60 % af den uhævede feriegodtgørelse kan henføres til personer, der i stedet for at holde deres optjente ferie, har oppebåret de nævnte ydelser. Det foreslås herefter, at staten for fremtiden kompenseres herfor, ved at denne andel af den uhævede feriegodtgørelse for fremtiden tilfalder statskassen og ikke Arbejdsmarkedets Feriefond eller de private feriefonde. Eftersom den nævnte andel kan forventes at ændre sig i takt med udviklingen fx i arbejdsløsheden, foreslås det, at arbejdsministeren får bemyndigelse til med passende mellemrum at fastsætte den procentdel af den uhævede feriegodtgørelse, som skal tilfalde statskassen. Fastsættelse vil skulle ske på grundlag af ajourførte undersøgelser svarende til dem, der denne gang har ført frem til tallet 60 %.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Statens andel af renteafkastet af FerieKonto i 1997 udgør som nævnt 100 mill. kr. Feriefondens andel af den uhævede feriegodtgørelse kan for 1996 anslås til ca. 65 mill. kr. Under forudsætning af, at der indbe-

tales et tilsvarende beløb i 1997, vil statens andel på 60 % heraf udgøre ca. 38 mill. kr. Den del af den uhævede feriegodtgørelse, der indbetales til de private feriefonde, udgjorde i 1993, som er det seneste år, for hvilket man har fyldestgørende regnskabsoplysninger, knap 100 mill. kr. Beløbet har dog været jævnt stigende de seneste år og kan derfor med forsigtighed anslås til 110 mill. kr. i 1997. Statens andel på 60 % heraf udgør herefter 66 mill. kr. Samlet er der tale om en forbedring af statens finanser i 1997 på 204 mill. kr.

I den sammenhæng kan det oplyses, at renteafkastet fra FerieKonto i 1997 skønnes at komme til at udgøre 110 mill. kr. Feriefondens andel heraf vil udgøre 10 mill. kr. Hertil kommer den resterende del af den uhævede feriegodtgørelse på 27 mill. kr., samt øvrige renteindtægter på anslået 35 mill. kr., ialt 72 mill. kr. Dette beløb svarer stort set til fondens forventede årlige administrationsudgifter inklusive udgiften til udbetaling af uhævet feriegodtgørelse efter ferieårets udløb til personer, der får særlig tilladelse hertil af direktøren for Arbejdstilsynet.

Feriefonden har hidtil kun haft begrænsede muligheder for at kontrollere, at de arbejdsgivere, der ikke var tilknyttet FerieKonto, og som heller ikke var tilknyttet en privat feriefond, indbetalte den uhævede feriegodtgørelse til fonden. For statens vedkommende kan en sådan begrænset kontrol ikke anses for tilstrækkelig, og der foreslås derfor fastsat nye regler om indbetaling og kontrol med, at alle arbejdsgivere indbetaler den uhævede feriegodtgørelse, således at staten får det fulde provenu af ordningen. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at sige noget nærmere om, hvilke merudgifter, der er forbundet hermed, men der er grund til at tro, at en del af udgifterne vil blive kompenseret ved det merprovenu, som kontrollen vil indbringe. Kontrollen vil så vidt muligt blive opbygget på eksisterende oplysninger og registre, således at ulemperne for arbejdsgiverne kan begrænses mest muligt.